

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om ændring af forskellige hjemmelbestemmelser om delegation til andre statslige myndigheder m.v. på Fødevarerministeriets og Familie- og Forbrugerministeriets områder.

Af fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 3/3 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

Lovforslaget her er en konsekvens af oprettelsen af Familie- og Forbrugerministeriet sidste sommer. Det nuværende lovgrundlag giver ikke mulighed for, at Fødevarerministeriet kan udveksle eksempelvis udtagne prøver med andre ministerier ud over det eksisterende pilotprojekt mellem Plantedirektoratet og fødevareregionerne i Viborg og på Fyn. Med Familie- og Forbrugerministeriets tilblivelse er det naturligvis uhenigtsmæssigt, at denne mulighed ikke er til stede, og lovforslaget her giver netop denne mulighed, muligheden for delegation af kompetencer uden for Fødevarerministerens ressortområde. Det er en rent teknisk ændring, som Venstre kan støtte.

Lovforslaget giver samtidig mulighed for remonstration, hvor det ikke er tilfældet i forvejen. Det betyder, at en myndighed, der har truffet en afgørelse, på ny kan genoptage sagen, og det kan Venstre naturligvis også støtte.

Endelig ændres der i formuleringen omkring juridiske personers strafansvar, således at lovgrundlaget nu stemmer overens med Justitsministeriets anbefalinger.

Derfor kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 15.10

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og næste ordfører er fru Lene Hansen.

Lene Hansen (S):

Socialdemokraterne har generelt den opfattelse, at delegation af beføjelser, som det her lovforslag giver mulighed for, så vidt muligt bør undgås. Det udvander nemlig den demokratiske ansvarlighed. Men vi forstår behovet for en fornuftig

arbejdsdeling mellem Fødevarerministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, og derfor kan vi også tilslutte os forslaget.

Af mere principiel art tager Socialdemokraterne afstand fra opdelingen af fødevarerområdet i to ministerier. Opsplitningen har medført, at den ene hånd har mistet følingen med, hvad den anden laver. Der er ikke længere den nødvendige og nøje sammenhæng mellem fødevarerikkerhed og fødevarerproduktion.

Vi opbyggede i 1990'erne et stærkt Fødevarerministerium, som fik det samlede ansvar for vore fødevarer lige fra marken og stalden til forbrugernes spisebord. Det blev en succes i en så stor grad, at andre lande efterlignede os.

Selv om Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er oprettet for bl.a. at varetage forbrugernes interesser, er der skabt en barriere, der fjerner klarheden om, hvem der har ansvaret for at holde producenter og forhandlere i ørerne.

Vi har som tidligere nævnt forståelse for behovet for dette lovforslag, når nu regeringen har valgt at opsplitte fødevarerområdet. Så vi støtter lovforslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører er hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Med lovforslaget skal der ske nogle tilpasninger i Fødevarerministeriets og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes lovgivning. Det er jo blevet en nødvendighed, efter at der var nogle, der fik den idé, at nu skulle man opfinde et nyt ministerium, nemlig Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Jeg synes, jeg vil bruge lejligheden til at fortælle, at vi i Dansk Folkeparti er imod og meget skeptiske over for det nye ministerium. Det var vi fra starten af, og det er vi sådan set stadig væk. Vi mener stadig væk, at man har brudt jord til bord-princippet. Så vi så helst, at det her ministerium slet ikke var opfundet, og så havde vi egentlig også kunnet spare en minister, og det synes Dansk Folkeparti altid er en god idé.

Men det er vel egentlig og dybest set og grundlæggende ikke det, vi skal drøfte her i dag. Vi skal drøfte, om der nu også er behov for det her forslag.

Som den tidligere ordfører også nævnte, er der jo behov for, at man laver disse her hjemler i den, bl.a. at fødevarerministeren kan delegere sine beføjelser efter loven til en anden statslig myndighed uden for ministerområdet, og at